

Çocuk ve Dev Karıncayiyen

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Dev Karıncayiyen

Ebru Mina TOMURCUK

Mateo sıcak kahverengi tenli, kısa kıvrıkcık siyah saçlı ve parlak, meraklı bir gülümsemesi olan meraklı bir çocuktur. Hayvanları her şeyden çok severdi, özellikle de tuhaf ve harika olanları. Her gün okuldan sonra defterini çıkarır ve büyüleyici bilgiler yazardı. En sevdiği hayvan dev karıncayıydı ve bir tanesini yakından görmeyi hayal ederdi.

Mateo'nun en iyi arkadaşı Lily'nin açık ten rengi, düz kızıl kahverengi saçları ve aralıklı dişleriyle geniş bir gülümsemesi vardı. Mateo'nun cevap vermeyi sevdiği kadar o da soru sormayı severdi. Güneşli bir öğleden sonra, Mateo'nun defteri ardına kadar açık halde büyük bir meşe ağacının altına oturdular. 'Bana karıncayıyenden bahset,' dedi Lily, yaklaşarak. Mateo gülümsedi ve anlatmaya başladı.

Mateo, dev karıncayiyenin çok uzun, ince bir burnu ve kamçı gibi ileri geri fırlayan yapışkan bir dili olduğunu anlattı. Kocaman kıvrık ön pençeleri karınca yuvalarını açmak için mükemmeldi ve gür, dik kuyruğu onu geceleri sıcak tutuyordu. Lily bir saat boyunca dinledi ve 'Nasıl yiyor? Nerede uyuyor?' diye sordu. Mateo her soruyu yanıtladı.

Ertesi gün Mateo, koyu kahverengi tenli, gümüş grisi saçları düzgün bir topuz yapılmış ve sıcak ela gözlü büyükannesini ziyaret etti. Üzerinde lavanta rengi bir hırka, zincirle boynuna asılı yuvarlak gözlükleri vardı. 'Büyükanne, bana karıncayiyenin evini anlat,' dedi Mateo. Büyükannesi nazıkçe gülümsedi ve ona karıncayiyenin yaşadığı geniş, çimenli ovaları anlattı.

Büyükanne, karıncayiyenin çayır yaşam alanının yeni yollar ve binalar yüzünden küçüldüğünü açıkladı. 'Karıncayiyenin korunmaya ihtiyacı var,' dedi yumuşak bir sesle. 'Bunun gibi özel hayvanlar ilgimize layıktır.' Mateo'nun gözleri kocaman açıldı. Uzun burnu, yapışkan dili ve büyük pençeleri düşündü. Yardım etmek için bir şeyler yapması gerektiğini biliyordu.

Mateo nefes nefese Lily'yi bulmaya kořtu. 'Karıncayıeni korumalıyız!' dedi. Lily'nin yeřil gözleri parladı. 'Nasıl?' diye sordu. Mateo defterini çıkarıp hızlı bir taslak çizdi. 'Etkileřimli bir yaşam alanı sergisi yapabiliriz,' dedi. 'İnsanlar keřfedebilir, sorular sorabilir ve karıncayıenin nasıl yaşadığını görebilir. O zaman onlar da onu korumak isteyecek.'

Lily ellerini çıırttı. 'Bu harika bir fikir!' dedi. Karton kutular, boya ve ip topladılar. Mateo'nun kanvas çantasında defteri vardı ve Lily'nin yeşil sırt çantası malzemelerle doluydu. Bütün öğleden sonra Mateo'nun arka bahçesinde çalıştılar; kestiler, boyadılar ve yapıştırdılar. Sergi parça parça şekillenmeye başladı.

Önce karton bir tüpten uzun bir burun yaptılar. 'Bu karıncaları höpürdetmek için!' diye güldü Lily. Sonra ileri geri fırlayabilen kırmızı yünden yapışkan bir dil yaptılar. Ardından kalın kağıttan büyük kıvrık pençeler kestiler. 'Bunlar karınca yuvalarını açmak için,' diye açıkladı Mateo. Sergi gerçek bir karıncayiyene benzemeye başlıyordu.

Büyükanne çalışmalarını görmeye geldi. Yuvarlak gözlüklerini düzeltti ve gülümsedi. 'Karıncayıyenin uyum özelliklerini çok güzel yakalamışsınız,' dedi. 'Ama unutmayın, sergi yaşam alanının neden korunması gerektiğini de göstermeli.' Mateo başını salladı. 'Çayırları Kurtarın' yazan bir tabela ekledi ve her yere küçük yeşil çimen yaprakları boyadı.

Lily kahverengi kumaştan gür, dik bir kuyruk boyadı. 'Bu kuyruk karıncayıyeni sıcak tutar,' dedi. Mateo küçük koyu gözler ve omzunun üzerinden geçen siyah çapraz bir şerit ekledi. 'Şimdi gerçek gibi görünüyor!' diye sevindi. Sergiyi toplum merkezindeki bir masaya kurdular; üzerinde 'Karıncayıyenin Dünyasını Keşfedin' yazan büyük bir karşılama tabelası vardı.

Sergi günü geldi. Mateo'nun ailesi ve arkadaşları etrafında toplandı. Lily küçük defterler ve kalemler dağıttı. 'Sorular sorun ve keşfedin!' diye davet etti. İnsanlar yapışkan dile dokundular, uzun burnu ölçtüler ve büyük pençeleri denediler. Mateo her uyum özelliğini mutlu bir gülümsemeye anlattı ve herkes hayranlıkla dinledi.

Büyükanne yakınlarda duruyordu, ahşap boncukları hafifçe tıkırdıyordu. Ziyaretçilere yok olan çayırları anlattı. 'Ne kadar sıra dışı olursa olsun her hayvan ilgiye ve korunmaya layıktır,' dedi. İnsanlar başlarını salladı ve nasıl yardım edebileceklerini sordular. Mateo gurur duydu. Sergisi herkese dev karıncayıeni ve onun özel yuvasını öğretiyordu.

Bir komşu çayırıları korumak için mektup yazacağına söz verdi. Başka bir arkadaş okul için karıncayıyen afişleri çizeceğini söyledi. Mateo ve Lily'nin yüzleri ışıldadı. 'Başardık!' diye fısıldadı Lily. Mateo bilgiler ve çizimlerle dolu defterine baktı. Bilgi paylaşmanın korumanın ilk adımı olduğunu biliyordu ve devam etmeye hazırdı.

Sonraki haftalarda sergiyi giderek daha fazla insan ziyaret etti. Çocuklar yapışkan dile koşup kıkırdadılar. Yetişkinler 'Çayırıları Kurtarın' tabelasını okuyup düşünceli sorular sordular. Mateo içinde sıcak bir parıltı hissetti. Küçük fikri büyük bir şeye dönüşmüştü ve karıncayıyenin geleceğini önemseyen birçok yeni arkadaşı vardı.

Büyükanne Mateo'ya sarıldı. 'Ne kadar sıra dışı olursa olsun her hayvanın ilgiye ve korunmaya layık olduğunu gösterdin,' dedi. Mateo gülümsedi. Karıncayiye'nin hâlâ uzaklarda, çimenli ovalarında olduğunu biliyordu ama kendini ona yakın hissediyordu. Defterini güvende tuttu ve harika dev karıncayiye hakkında öğrenmeye ve başkalarına öğretmeye devam edeceğine söz verdi.

Mateo ve Lily yine meşe ağacının altına oturdular. 'Sırada ne var?' diye sordu Lily. Mateo defterini açıp yeni bir sayfa çizdi. 'Belki başka hayvanlara da yardım edebiliriz,' dedi. Bir sonraki maceralarını planlarken güneş yüzlerini ısıttı. Mateo merak ve nezaketle her yerdeki hayvanlar için bir fark yaratabileceğini biliyordu.